

EVANGHELIA PUSĂ ÎN PRACTICĂ

Studiul 10, pentru 7 Septembrie 2019

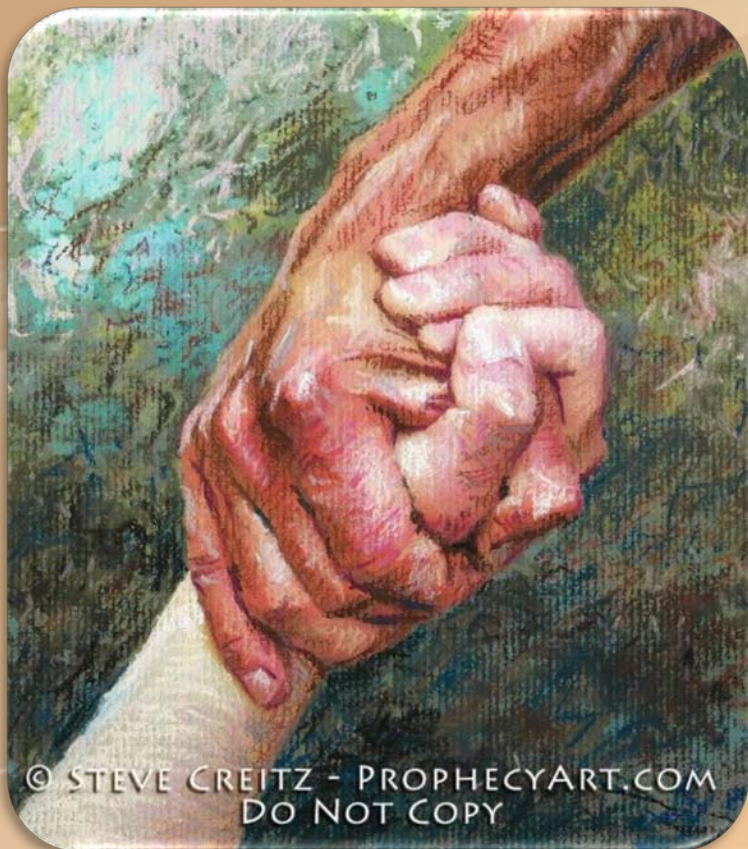
„Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni. Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte ca să umblăm în ele.” (Efeseni 2:8-10)

Evanghelia este vestea bună a izbăvirii. Dumnezeu oferă mântuirea fără cost.

Evanghelia este practică. Nu este cu putință să accepti Evanghelia și să rămâi neschimbat.

Gândurile și acțiunile noastre se schimbă, deci cum ar trebui să trăim Evanghelia?

- **Evanghelia dragostei**
- **Evanghelia și păcatul**
- **Evanghelia și facerea de bine**
- **Evanghelia cuprinzătoare**
- **Evanghelia eternă și faptele bune**

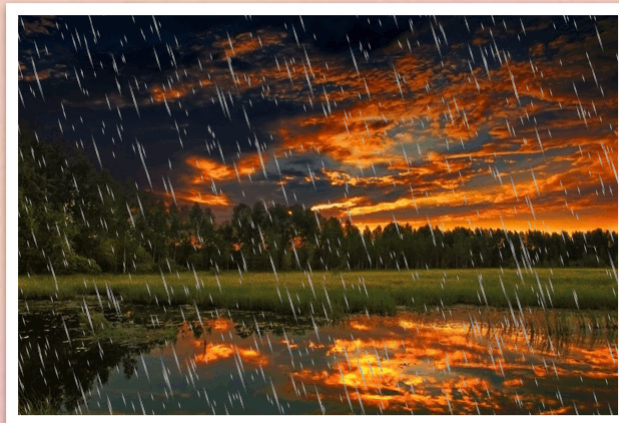
EVANGHELIA DRAGOSTEI

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3:16)

Temelia Evangheliei este dragostea. Nu dragostea noastră, ci dragostea lui Dumnezeu.

Dragostea lui Dumnezeu Îl determină să-și reverse din abundență binecuvântările asupra tuturor, atât asupra celor buni cât și asupra celor răi. (Matei 5:45).

Dumnezeu iubește toată lumea, inclusiv pe cei care nu au acceptat Evanghelia.

El îi iubește și pe cei pe care îi iubim noi și pe cei care nu ne sunt pe plac, dar și pe cei ce ne-au vătămat.

Noi devenim canale prin care Dumnezeu Își distribuie dragostea Sa atunci când propovăduim Evanghelia.

EVANGHELIA ȘI PĂCATUL

„Când a ieșit din corabie, Isus a văzut o gloată mare, I s-a făcut milă de ea și a vindecat pe cei bolnavi.”

(Matei 14:14)

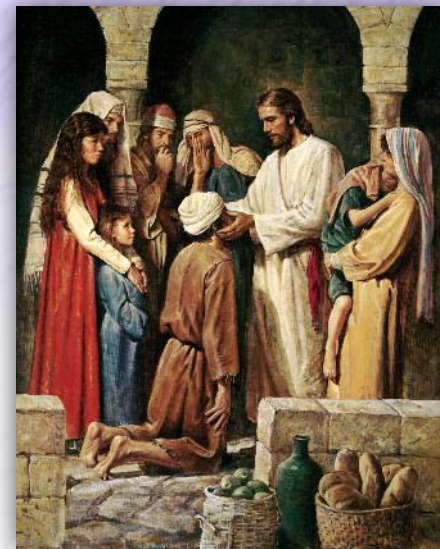
Când Isus vedea boala, durerea și moartea „Isus plângea.” (Ioan 11:35).

Consecințele teribile ale păcatului sunt foarte evidente în jurul nostru pe acest pământ.

De multe ori este păcatul anumitor persoane ce produce fructele amare.

Profeții din vechime dojeneau, bodogăiau și comentau din cauza egoismului, lăcomiei, nedreptății și răutății oamenilor (Psalmul 35; Ieremia 9).

Primul pas către schimbare este acceptarea Evangheliei, pocăirea de păcatele noastre și abandonarea lor. Dragostea și compasiunea devin norma celor care acceptă Evanghelia. Acestea eliberează de consecințele teribile ale păcatului.

EVANGHELIA ȘI FACEREA DE BINE

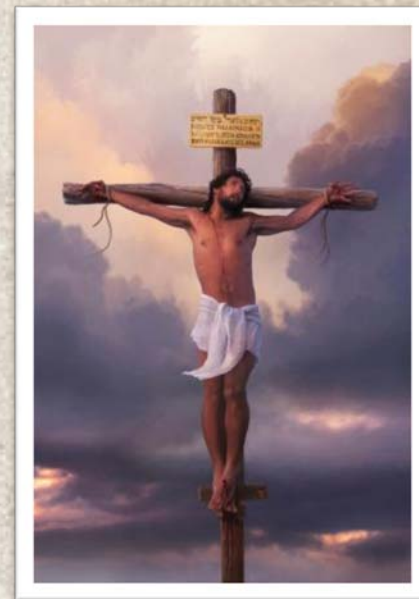
„Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte ca să umblăm în ele.” (Efes. 2:10)

Pavel a declarat că suntem salvați prin Har și nu prin fapte (Efeseni 2:8-9).

Noi nu putem adăuga nimic la jerfa lui Isus. Nu există nicio faptă pe care noi s-o putem face, prin care să merităm mântuirea sau să plătim pentru ea.

Când acceptăm Harul lui Dumnezeu, noi suntem „lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune”. Cu alte cuvinte, noi devenim instrumentele prin care Dumnezeu vindecă rănilor și suferințele oamenilor din viețile noastre și-i restaurează.

Nouă ne pasă de ceilalți pentru că reflectăm dragostea lui Dumnezeu pentru noi (1 Ioan 3:16-17).

EVANGHELIA CUPRINZĂTOARE

„Aici nu mai este nici grec, nici iudeu, nici tăiere împrejur, nici netăiere împrejur, nici barbar, nici scit, nici rob, nici slobod, ci Hristos este totul și în toți.” (Coloseni 3:11)

Biserica a fost chemată să predice Evanghelia în toată lumea (Fapte 1:8). I-a luat ceva vreme să înțeleagă treaba asta.

În cele din urmă biserica a acceptat cuprinderea tuturor în Evanghelie.

De ce Evanghelia cuprinde lumea întregă?

TOȚI avem un TATĂ: pe DUMNEZEU
(Maleahi 2:10)

TOȚI sunt descendenți din Adam și Eva (Fapte 17:26)

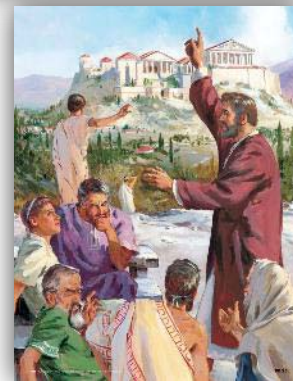

TOȚI au păcătuit (Romani 3:23)

TOȚI sunt una în Hristos (Galateni 3:28)

Toată lumea are dreptul de a primi binecuvântarea Evangheliei. Nu cugeta prea mult asupra cui să-i slujești, du-te și slujește tuturor!

EVANGHELIA ETERNĂ ȘI FAPTELE BUNE

„Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod. El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecării Lui, și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!” (Apocalipsa 14:6-7)

Proclamarea Evangheliei în Timpul Sfârșitului va evidenția trei puncte care arată cum este preocupat Dumnezeu de rău, sărăcie și asuprire:

Judecata. Dumnezeu aude strigătele celui asuprit și El îi va face dreptate

Închinarea. Închinarea care Dumnezeu vrea să I se aducă este exprimată prin acte de bunătate către cei săraci și cei nevoiași (Isaia 58:6-7)

Crearea. Noi am fost creați în chipul și asemănarea Sa, trebuie să nu-i asuprim pe ceilalți

În Timpul Sfârșitului, Dumnezeu va avea un popor care va proclama Evanghelia și va lua poziție împotriva nedreptății dintr-o lume păcătoasă.

„Când iubirea lui Hristos este păstrată ca ceva scump în inimă, asemenea mirosului unui parfum plăcut ea nu poate fi ascunsă. Influența ei sfântă va fi simțită de toți aceia cu care venim în contact. Spiritul Domnului Hristos în inimă este asemenea unui izvor în deșert, curgând ca să învieze totul, făcând pe cei ce sunt gata să piară doritori să bea din apa vieții.”

„Iubirea față de Hristos se va manifesta în dorința de a lucra așa cum a lucrat El, pentru binecuvântarea și înălțarea omenirii. Ea ne va face să avem iubire, bunătate și simpatie față de toate ființele create de cerescul nostru Tată.”